

uanfægtet af Tiderne, medens jeg har forandret Linierne i min Politik. Men det ærede Medlem maa tilgive mig: Der er siden 1914 foregaaet et og andet i Forholdenes Udvikling; enhver, som kender Prisforholdenes Forandring, ved, at hele den uhyre Krigsstigning i Priserne ligger i Tiden fra 1914 til nu. Det er ogsaa derfor, at en Forhøjelse af Prisen paa Landbrugsvarerne har været nødvendig, og det er ogsaa derfor, at hvis man vil holde Prisen nede for Forbrugerne, er Tilskud nu nødvendigt, medens det ikke var det i 1914. I 1914 og i de følgende Aar har trods alt, hvad der fra forskellig Side er paastaet, Majsens kunnet erhverves for Priser, der er nogenlunde omkring Rugens Pris; der har været Svingninger op og ned, undertiden har Majsprisen ligget lavere, undertiden højere, men der har ikke været et saadant Misforhold imellem disse Priser, at ikke ogsaa det Formaal, som det ærede Medlem stillede op, at Rugdyrkerne skulde kunne faa Majs i Stedet for Rug, i nogen Maade har kunnet tilfredsstilles. Det er dette Formaal, Regeringen hele Tiden har søgt at tilfredsstille gennem Forandringer i den Politik, som har været ført; efterhaanden som Majsens steg i Pris, maatte man finde Midler til at bringe dette Misforhold ud af Verden, og derfor er det blandt andet, at Tilskuddet til Majsens blev ydet.

Jeg vil i Forbigaaende minde ærede Medlemmer — fordi man glemmer saa let i denne Tid — om, at de, som tog Ordet for, at man i sin Tid skulde sætte en Maksimalpris paa Rug, der stod i Forhold til Majsens, var radikale Medlemmer af den overordentlige Kommission, og de, som modsatte sig det, var det ærede Medlem for Horsens Landkreds, som bekæmpede den sammen med blandt andre det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss); de to havde en umiddelbar Erhvervssympati for hinanden; de fandt hinanden altid i samme Anskuelse, ogsaa i Bekæmpelsen af dette Standpunkt; det var de to Herrer's Fællesskab i den Sag, som gjorde det umuligt for mig at komme igennem ad den Vej, derfor maatte jeg tilvejebringe Maksimalprisen paa Majs paa anden Maade, nemlig ved at faa konstateret den faktiske Pris paa Majs ved en Ekspropriation i Stedet for.

Nu siger det ærede Medlem, at den Politik, jeg har fulgt, har haft den farlige Følge, at Kornarealerne er blevet indskrænket. Det kan ikke have noget med Majsens at gøre, det maa have at gøre med noget andet, det maa have at

gøre med Bygget. Dør skal jeg ogsaa kort minde ærede Medlemmer om, at de har ønsket Maksimalpris paa Byg i Husmandsforeningerne, og at jeg mangfoldige Gange har udtalt mig til Gunst derfor, men ikke har ment det rigtigt imod den Modstand, der rejstes derimod af Landboforeningerne, at tvinge den igenem. Det var Landboforeningerne og ikke mindst det ærede Medlem fra Æbeltofts (N. Neergaard) politiske Venner i Landboforeningerne, som bekæmpede Maksimalprisen paa Byg til det yderste, længe efter, at Maksimalprisen paa Rug og Hvede var accepteret. Derfor vil jeg sige, at det er meget forklarligt, at det ærede Medlem nu siger, at Venstre i 1914 med Kyshaand vilde have modtaget en Ordning som den, der nu foreslaas, thi det var det, de forlangte den Gang. Men naar jeg den Gang afslog det, var det, fordi jeg ikke syntes, at der skulde ydes Statstilskud til Landbruget. Hvis Venstre havde faaet sin Politik gennemført den Gang, havde Landbruget nu været i det Forhold, at det i 3 gode Aar paa det øvrige Samfunds Bekostning havde oppebaaret et Statstilskud, og saa vilde man ikke have været i Stand til som nu med fuld Ret at afvise Paastanden om, at det, der nu ydes, er et Statstilskud. Forskellen paa de to Standpunkter ligger just heri: Den Gang vilde man have en Pris, som var over, hvad der var nødvendigt; nu gaar man ind paa den rigtige Pris, og nu opretholder vi Prisen til Fordel for Forbrugerne ved et Statstilskud til Forbrugerne og ikke til Landbruget. Men jeg tror, at Landbruget, hvis Venstres Politik var blevet fulgt, havde staaet uendeligt svagt i vort Samfund nu, hvis man om disse gode 3 Aar, som Landbruget erkender, at det har haft, og hvorom dets Sparekassebøger ogsaa taler saa tydeligt et Sprog, at Erkendelsen er nødvendig, med Rette kunde have paastaet, at denne Opsamling skyldtes Statstilskud. Nu skyldes det de Konjunkturer, hvorunder i det hele Erhvervet har virket. Landbruget er langt, langt bedre stillet i hele vort Folks Bevidsthed, fordi der ikke nogen Sinde er krævet Statstilskud til det, men det nu yder til en rimelig Pris sine Varer, og vi saa ved et Statstilskud til Forbrugerne bringer overkommelige Produkter ud deraf.

Det ærede Medlem dvælede paa ny ved Spørgsmaalet om de forskellige Foranstaltningers Gennemførelse gennem Administration eller ved Lovgivning, og han brugte dør den Vending, at han havde nu